

STOLIK - TABORET TURYSTYCZNY

Jednym z przedmiotów bardzo użytecznych, szczególnie przy spożywaniu posiłków w czasie wędrowek lub dla odpoczynku po dłuższym marszu, jest stolik—taboret, nazwany w niniejszym opisie — turystycznym, gdyż przewidziany jest przeważnie dla turystów.

Ta złożona nieco nazwa „stolik—taboret“ ma swoje uzasadnienie, bo można tego sprzętu używać w pewnych wypadkach jako stolika, a w innych jako taboretu. Mocniejsze rozciągnięcie płótna za pomocą dwóch sznurów lub pasków zmienia taboret w stoliczek, na którym można rozłożyć posiłek turystyczny.

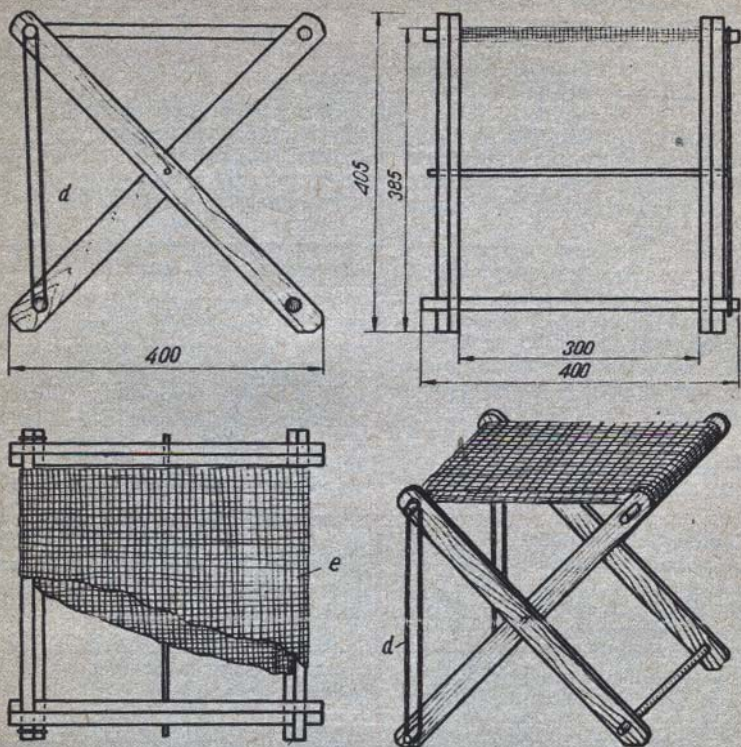
Zamiast sztywnej płyty, jaka zwykle bywa stosowana w stołach i stolikach, jest tu naciągnięte płótno (leżakowe), które spełnia rolę płyty.

Przed rozłożeniem posiłku, płótno, ze względów higienicznych, trzeba nakryć serwetką.

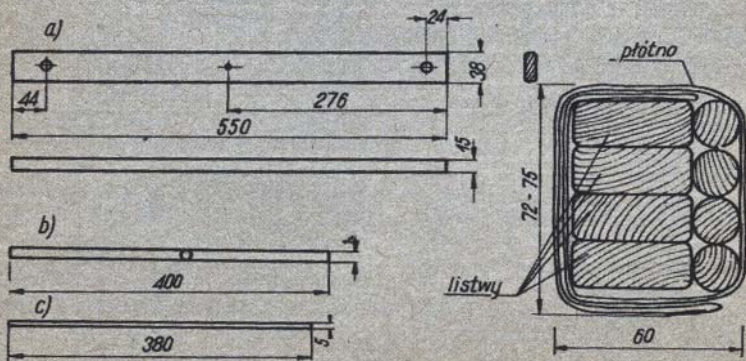
Jeśli na końce wystających z listew wałków nie nałożymy sznurów ściągających je, to mamy zwykły taboret składany z siedzeniem płóciennym miękkim.

Budowa stolika—taboretu jest tak opracowana, aby można było go wykonać w warunkach domowych lub szkolnych i łatwo przenosić w wędrowkach pieszych.

Całość składa się z: czterech listew (rys. 2a) o wymiarach $550 \times 38 \times 15$ mm, czterech wałków długości 400 mm i o ϕ 15 mm (rys. 2b), jednego pręta metalowego długości 380 mm, o przekroju 5—6 mm (rys. 2c), dwóch odcinków sznurka lub pasków ze sprzączkami długości 800 mm każdy (rys. 1d) oraz 0,8 m bież. płótna leżakowego szerokości 300 mm lub z zakładką i obszyciem 330 mm (na siedzenie i płytke stolika) (rys. 1e).

Rys. 1

Rys. 2

Rys. 3

Na rys. 1a widać stół z naciąg-
niętym sztywno płótnem, na którym
można stawiać nawet kubki czy in-
ne naczynia turystyczne.

Drewno na listwy i wałki byłoby
najlepsze brzoźowe lub bukowe,
gdyż stół-tabelet jest rozbiegany
i wymaga drewna dość mocnego o
ścislej strukturze, odpornego na
zgniatanie.

Na listewkach, obrobionych do
podanej grubości i szerokości oraz
przyrżniętych do odpowiedniej dłu-
gości, trzeba oznaczyć z obu koń-
ców miejsca otworów, tj. 44 mm od
dołu, 24 mm od góry oraz pośrodku
(na połowie) długości i prze-
wiercić otwory.

Otwory powinny mieć mniejszą
średnicę od grubości wałków przy-
najmniej o 0,2 mm, a otwór na pręt
metalowy o 0,1 mm, aby można je
było wcisnąć do otworów z pew-
nym wysiłkiem, tak aby całość była
dość sztywna i mocno związana.
Przy takim dopasowaniu połączenia
elementów konstrukcyjnych tabe-
letu-stółki nie rozluźnią się zbyt
szybko.

Z czasem, gdy te łączenia będą
nieco rozluźnione, należy końce
wałków namoczyć w wodzie i na-
stępnie wysuszyć. Zgniecione włók-
na drewna wrócą znów do poprzed-
niej grubości, znów będą się ciasno
łączyć z sobą.

Otwory do wałków trzeba prze-
wiercić wiertłem o średnicy 14,8
mm. Najlepiej świdrem wykrawa-
czem za pomocą korby stolarskiej
lub zamocowanym w wiertarce
stołowej (po dopasowaniu uchwytu).

Listwy, po przewierceniu otwo-
rów, należy na końcach nieco za-
okrąglić, a dolne narożniki ściąć
ukośnie, aby zwiększyć ich oparcie
na ziemi.

Krawędzie listew też trzeba za-
okrąglić papierem ściernym, a
wszystkie ich ścianki dokładnie
wygładzić.

Wałki najlepiej nabyć gotowe
(obrobione na kiarce) lub wytoczyć
samemu na tokarce.

W celu zabezpieczenia elementów
stółki przed wpływami atmosferycznymi i przed zanieczyszczeniem,

należy je nasycić pokostem, na-
stępnie lekko zaciągnąć politurą
przy pomocy gąbki z waty lub pe-
dzelka.

Końców wałków i otworów w li-
stwach nie należy pokostować, aby
nie utrudniać szczelnego połączenia
elementów.

Płótno o dobranej szerokości (lub
po przekrojeniu i obszyciu brzegów)
należy zeszyć obydwoma końcami
tak, aby po złożeniu (zamkniętego
obwodu) mierzyło około 410 mm
długości.

Składanie stółki-tabeletu rozpo-
czyną się od złączenia jednej pary
listew prętem metalowym wciśnię-
tym w środkowe otwory. Pręt powin-
nien wystawać z zewnętrznej li-
stwy na około 10 mm.

Następnie w otwory wywiercone
w końcach obu listew wciskamy
drewniane wałki tak, aby również
wystawały z zewnętrznych listew
po 20 mm, a z wewnętrznych po
40 mm. Na górne wałki nasuwamy
płótno.

Teraz na górne końce wałków i
pręta wystających pionowo z li-
stew leżących na ziemi nakładamy
i wciskamy drugą parę listew do-
bierając je odpowiednio do pierw-
szej pary. Końce wałków powinny
wystawać z drugiej pary listew tak,
jak w pierwszej parze.

Całość urządzenia stawiamy na
rozchylnych nogach i tabelet goto-
wy.

Jeśli chcemy użyć go jako stolicz-
ka, to naciągamy płótno, wiążemy
górny wałek z dolnym za pomocą
dwóch sznurów lub pasków ze
sprzączkami i uzyskujemy w ten
sposób sztywny wierzch.

Celem łatwiejszego przenoszenia
w czasie wędrówek, tabelet należy
rozebrać i złożyć poszczególne ele-
menty nośne razem, jak to jest po-
kazane na rys. 3. Następnie owinąć
je płótnem, związać sznurkiem lub
paskiem i wsunąć do wąskiego po-
krowca specjalnie uszytego do tego
celu. Pokrowiec zabezpieczy te ele-
menty przed ewentualnym zagubie-
niem któregoś z nich.

Józef Świecik